



Süt a nap a Gordon lába alá, az autók jönnek-mennek az országúton, dél van Szentéleken, a templomozás lejárt, de nincsenek sokan a meccsen. Mondjuk kevesen sem, mert a szentábrahádi vendégcsapat nézői közül is jöttek páran – ők nem a szentlélekiek között, hanem a pálya másik felén ácsorognak.

Ibrahimovics nélkül

Habár nagy múltja van a szentléleki focinak, a jelen kissé egyenetlen, mint amilyen a mostani pályájuk is – korábban a Nyikó mellett volt a pálya, aztán a múlt rendszer utolsó éveiben lett az út melletti rétből (egyrészt) focipálya. Ma eredeti tulajdonosától bérli a közbirtokosság, s arra számítanak, hogy sikerül egy cserét megejteni a szomszédos egyházi területtel, s akkor minden rendben lesz. A csapattal sincs minden rendben, hiszen az elmúlt években jobban teljesített, de jelenleg utolsóelőtti az A-csoport táblázatán.

A narancsmezes hazaiak becsütettel nekiugranak a mérkőzésnek, de inkább a vendégek lőnek néhányat kapura: de a hazai kapus megmutatja, hogy ma nem fog könnyen menni a góllövés. Hajtja a közönség is a hazaiakat, hisz jó volna végre egyet győzni itthon is, s a múlt is (valószínűleg) tüzeli a fiúkat, hiszen a szentléleki foci atyja, a néhány évvel ezelőtt elhunyt (négy hónap híján száz évet élt!) **Bartha Miklós** bácsi emléke is viszi előre őket.



Nem kellett kalcium-injekció

Azonban nem sokáig vezettek, mert alig kezdődött meg a második játékrész, a vendégek tizenegyesből kiegyenlítettek, a csapatkapitány **Gindella** nem kegyelmezett a büntetőből.



Volt egy-két keményebb belépő is („Egymást ne tegyük tönkre, na..!”), s az a vélekedés volt az elfogadott, hogy az a csapat, amely a következő gólt lövi, meg is nyeri a meccset. S milyen igazuk volt! Az addig középhátvédként robotoló, de előrehúzódo **Képiró Róbert** találta szemben a kapussal magát, s elpöckölte mellette a játékszert, 2-1 a szentlélekiek nagy örömére. Innen kezdve tényleg egy csapat maradt a pályán, előbb

Béla Levente

rúgott egy okos gólt (addig forgolódott a fehérmezes védők között, hogy nem túl erős lövése a jobb kapufáról pattant be), majd öt perccel a vége előtt

Sala István

szabadrúgás után maradt egyedül, s ő sem hibázta el a lehetőséget, beállítva ezzel a 4-1-es végeredményt.



2012. november 18. vasárnap, 18:35 Körzeti: az első szentléleki hazai öröm